
[2023-32-RE](#)

Causa 2023-32-RE

(Buyo Gine i SAETDE c/ Branding Gestió Esportiva, SLU)

Número de registre 203-2023. Recurs d'empara

Aute del 12 de juny del 2023

BOPA núm. 80, del 21 de juny del 2023

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 9 de maig del 2023, per la representació processal del Sr. Daniel Buyo Gine i de la Societat Anònima d'Equipament Turístic-Esportiu de la parròquia d'Encamp (SAETDE), mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 18 d'abril del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la sentència impugnada i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior al seu pronunciament, per tal que se'n dicti una de nova que corregeixi les infraccions denunciades;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escoltat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La representació processal del Sr. Daniel Buyo Gine va formular una demanda de nul·litat de marca contra la societat Branding Gestió Esportiva, SLU, en què sol·licitava que s'anul·lés del registre de les marques andorranes "*Gran Fondo Andorra MTB*", així com el seu logo per a la identificació dels productes i serveis en les classes de productes i serveis: 25 (vestits, calçats i barreteria), 35 (administració comercial) i 41 (activitats esportives i culturals) de la Classificació de

Niça.

1.2. El 7 de setembre del 2022, la Secció Civil 7 de la Batllia va dictar una sentència mitjançant la qual acordava desestimar aquesta demanda i imposava a la part demandant les costes judicials ocasionades.

1.3. La representació processal del Sr. Daniel Buyo Gine va presentar un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 18 d'abril del 2023, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs, confirmava la resolució de la primera instància i imposava a la part recurrent les costes ocasionades en aquesta alçada.

1.4. El 9 de maig del 2023, la representació processal del Sr. Daniel Buyo Gine i de SAETDE va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 18 d'abril del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en el seu vessant del dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

- El Sr. Daniel Buyo Gine exposa que era propietari de les marques andorranes "*Gran Fondo World Tour*", "*Gran Fondo World Series*" i "*Gran Fondo World Championship*", les quals van ser cedides a SAETDE (cessió inscrita al Registre de Marques, el 24 de gener del 2023).

- La Sala Civil considera que els termes "*Gran Fondo*" tenen un caràcter genèric i d'abast internacional conegut pels afeccionats al ciclisme.

- Segons el parer d'aquesta part, la Sala Civil no ha tingut en compte el criteri temporal que s'ha d'aplicar a l'hora d'analitzar el caràcter distintiu (o descriptiu) d'una marca; per tant, la Sala Civil ha incorregut en una incongruència omissiva, pel fet de no pronunciar-se sobre el caràcter descriptiu de la marca en el moment en què es va registrar, és a dir, l'any 2015.

- Discrepa de l'afirmació que els termes "*Gran Fondo*" siguin genèrics; de fet a Andorra només hi ha dos titulars que contenen aquests termes i són les dues parts en aquesta causa; i el país que ha registrat la gran majoria de marques és Itàlia. Podria ser que aquests termes fossin descriptius a Itàlia, però no considera que aquest sigui el cas a l'Andorra de l'any 2015.

- També retreu a la sentència impugnada incórrer en incongruència omissiva pel fet de no analitzar les seves al·legacions contingudes en l'escrit d'apel·lació en relació amb el criteri d'especialitat d'una marca.

- Com disposa l'article 2.2 a) de la Llei de Marques "*el caràcter distintiu d'un signe és apreciat amb relació als productes i als serveis que està destinat a diferenciar*".

- Ara bé, la sentència impugnada ignora completament l'argumentació desenvolupada per aquesta part i no fonamenta la seva decisió sobre la d'una apreciació per producte i servei designat al registre de les marques d'aquesta part. La Sala Civil hagués hagut de realitzar un exercici d'anàlisi de l'eventual caràcter genèric per cadascun dels productes i dels serveis designats per les seves

marques.

- Així mateix, aquesta part al·lega que la sentència impugnada conté una incongruència interna, ja que no ha reclamat mai cap dret exclusiu sobre els termes "*Gran Fondo*": l'objecte del litigi sent el d'analitzar si les marques en litigi generen o no un risc de confusió en la ment del públic.

- De fet la Sala Civil reconeix que les marques en litigi afecten als mateixos productes i serveis, però arriba a una conclusió totalment arbitrària afirmant que no hi ha identitat o similitud d'objecte.

- Per acabar, aquesta part demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats, que anul·li la sentència impugnada i que es retrotreguin les actuacions al moment anterior al seu pronunciament, per tal que se'n dicti una de nova que corregeixi les infraccions denunciades.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil circumscriu l'objecte del recurs d'apel·lació en l'anul·lació de la marca verbal "*Gran Fondo Andorra MTB*" i de la mixta (verbal i figurativa) i la prohibició de fer-ne ús al Principat, ja que provocarien confusió en la ment del públic en relació amb les marques verbals "*Gran Fondo World Tour*", "*Gran Fondo World Series*" i "*Gran Fondo World Championship*", que ja estaven enregistrades amb anterioritat per les mateixes classes de productes i serveis: 25 (vestits, calçats i barreteria), 35 (administració comercial) i 41 (activitats esportives i culturals).

- La sentència dictada per la Batllia va arribar a la conclusió que no hi havia cap confusió entre aquestes marques i que no es donava cap de les prohibicions establertes als articles 3 i 14.3 de la Llei de marques, motius pels quals va desestimar la demanda.

- La Sala Civil constata que en aquest cas no hi ha dubte en què les marques litigioses afecten als mateixos productes i que les marques de la part recurrent gaudeixen d'un registre temporal anterior.

- Per tant, allò que cal valorar és si les marques en qüestió son idèntiques o similars en relació amb el risc de confusió o d'associació en la ment del públic.

- I, la Sala Civil manifesta que la resposta ha de ser negativa, ja que no hi ha identitat entre les marques litigioses, les quals només tenen en comú el terme "*Gran Fondo*". Primerament, destaca que el recurrent no va sol·licitar el registre de forma separada de cadascun dels elements o d'alguns dels elements que componen les seves marques, per tant, no pot pretendre la protecció de paraules aïllades.

- Segonament, el públic al qual van dirigides aquestes marques és el professional o afeccionat al ciclisme, persones que coneixen suficientment el significat de "*Gran Fondo*" i de les diferents curses a les quals es fa referència. Es tracta d'una modalitat coneguda a nivell internacional de cursa ciclista de llarga distància, i, el terme té caràcter descriptiu i no distintiu, fet que impedeix que pugui ser protegit de forma individual.

- Altrament, el seu públic no el constitueixen esportistes en general, com al·lega el recurrent, sense donar-ne explicacions, sinó que es tracta d'un públic específic i relatiu al món de la bicicleta.

- Tot i així, és cert que la Batllia fa una valoració dels elements gràfics de les marques litigioses que

no era procedent, ja que les marques registrades a Andorra de la part recurrent son marques verbals, però aquest fet no afecta a les conclusions exposades, ni a la valoració sotmesa a judici. La Sala Civil conclou que aquestes comparacions s'han de tenir per no posades i modifica en aquest sentit la resolució d'instància, sense però que aquesta modificació tingui efectes revocatoris.

- Així mateix, la Sala Civil considera que el fet que la part defenent realitzi altres tipus de curses a Andorra no demostra l'abandó de la marca impugnada.

- Per aquests motius, desestimava el recurs d'apel·lació presentat pel recurrent.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal suprem, ni un tribunal de cassació.

3.2. Els recurrents al·leguen que els seus drets fonamentals garantits per l'article 10 de la Constitució han estat vulnerats per la decisió impugnada, la qual consideren infundada en Dret, arbitrària i absurda.

3.3. Pel que fa a la base jurídica de la decisió impugnada, aquesta es fonamenta clarament, entre d'altres, en els articles 3 i 14 de la Llei de marques, els quals es refereixen, d'una banda, als conflictes amb drets anteriors i, d'altra banda, als drets conferits per la inscripció en el Registre de Marques.

3.4. Sobre la base d'aquests articles, la Sala Civil considera que, en aquest cas, després d'una anàlisi detallada de la situació i de la informació aportada per les parts, no hi ha probabilitat de confusió per al públic entre les marques en qüestió.

3.5. La decisió de la Sala Civil impugnada pels recurrents està, per tant, clarament fonamentada en Dret.

3.6. Els recurrents també impugnen la valoració de la Sala Civil dels antecedents i de les proves aportades per les parts. En aquest sentit, cal recordar que la valoració i la interpretació dels elements aportats per les parts en virtut de la llei corresponen a la jurisdicció ordinària, llevat que aquesta valoració i que aquesta interpretació siguin irraonables, il·lògiques o arbitràries.

3.7. En aquest cas, la Sala Civil estableix l'absència de confusió per a la ciutadania després d'una anàlisi detallada de les marques registrades, dels termes que contenen i de la cronologia dels seus registres, en particular, d'una banda, del fet que la presència d'un terme comú no és suficient per donar lloc a possibles confusions per a la designació de les marques en el seu conjunt, i, d'altra banda, del caràcter genèric del terme comú.

3.8. Aquest raonament clarament exposat, fonamentat en el dret de marques, no es pot considerar absurd, il·lògic o arbitrari.

3.9. En conclusió, aquest recurs d'empara no té contingut constitucional, i, per consegüent, ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2023-32-RE interposat per la representació processal del Sr. Daniel Buyo Gine i de SAETDE contra la sentència del 18 d'abril del 2023, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.

2. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, al president de la Batllia, al president del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 12 de juny del 2023.

Jean-Yves Caullet
President

Joan Manel Abril Campoy
Vicepresident

Dominique Rousseau
Magistrat

Josep-D. Guàrdia Canela
Magistrat